

[Industriministeren]

grænsninger i åbningstiden. Forslaget giver således de lokale myndigheder mulighed for i samarbejde med detailhandelen og forbrugerne at justere de almindelige åbningstider efter lokale behov.

Lov om butikstid har de senere år været genstand for debat i Folketinget, i brancheorganisationerne og i medierne. Debatten er taget til i takt med samfundsudviklingen, hvor bl.a. grænsen mellem arbejdstid og fritid er blevet mere og mere flydende. Udviklingen stiller krav til detailhandelen om fleksibilitet. Kravet er rejst både fra forbrugernes og fra detailhandelens side.

Lovforslaget betyder en liberalisering og forenkling af lovgivning og administration på dette område samt en styrkelse af det lokale selvstyre. De mange undtagelser og dispensationer, som i medfør af lov om butikstid gives af kommunalbestyrelserne, politimestrene og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, afløses af enklere, mere generelle bestemmelser. Forslaget kan, afhængigt af hvor fleksibelt kommunalbestyrelsen administrerer lovforslaget, medføre administrative lettelse for kommunalbestyrelserne, ligesom det forventes at medføre administrative lettelse i mindre omfang for politiet.

Ved forslaget er de mest nødvendige varer helt friholdt af bestemmelserne om butikstid og kommunalbestyrelsens adgang til at indskrænke åbningstiden. Herved sikres, at der også på søn- og helligdage m.v. kan købes f.eks. medicinalvarer og brændstof.

Fortsat adgang til søn- og helligdagsåbent i bl.a. sommerhusområder tilgodeses ved kommunalbestyrelsens mulighed for at tillade butiksåbent på disse dage. Ligeledes er det overladt til kommunalbestyrelsens beslutning, om f.eks. biler, blomster og konfekturvarer skal kunne sælges i kommunen på søn- og helligdage m.v.

Forslaget giver endvidere de enkelte kommunalbestyrelser ret til at træffe beslutninger om begrænsninger i åbningstiden på alle hverdage. Kommunalbestyrelsen vil således kunne bestemme, at der om lørdagen skal holdes lukket en del af dagen.

Det beror i høj grad på et lokalt skøn, i hvilket omfang butikkerne har behov for at holde åbent f.eks. alle ugens syv dage, ligesom hensynet til den lokale udvikling i butiksstrukturen kan spille ind. Behovet og interessen af-

hænger af detailhandelens og forbrugernes ønsker i de enkelte områder af landet og kan endvidere være afhængigt af antallet af turister, grænsehandel m.m.

Uanset de foreslåede beføjelser for kommunalbestyrelsen til lokalt at regulere åbningstiderne er det forventningen, at kommunalbestyrelserne som altovervejende hovedregel ikke vil begrænse de indkøbsmuligheder, forbrugerne har efter den hidtil gældende butikstidslovgivning.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil i forbindelse med lovens ikrafttræden udarbejde en vejledning til kommunerne. Vejledningen vil indeholde eksempler på, hvorledes tilladelse til søn- og helligdagsåbent for de butikker, der i dag har denne mulighed, kan tilrettelægges.

Med lovforslaget ophæves bestemmelsen, hvorefter kun visse organisationer, foreninger m.v. har adgang til at begære påtale. Dette har været et ønske fra flere organisationers side. Overtrædelse af forbudet mod detailsalg på søn- og helligdage samt bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen er herefter undergivet offentlig påtale. En enkeltperson eller en organisation, som mener at have konstateret en overtrædelse, kan herefter indgive anmeldelse til politiet.

Næringslovens regler for handlende gælder fortsat. Således skal detailhandlende stadig have fast forretningssted, medmindre de kun handler med varer, som falder ind under næringslovens regler om omførsel. Det er alene detailhandlende med fast forretningssted, som er omfattet af lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge.

(Lovforslag nr. L 10).

I mange internationale fora er der taget en række initiativer til at forstærke indsatsen mod hvidvaskning af penge. Dette gælder såvel inden for det strafferetlige område som inden for det finansielle område. Specielt inden for det finansielle område er disse initiativer taget for at forhindre, at kredit- og finansieringsinstitut-